

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 27.11.2007
KOM(2007) 757 endelig

MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN

FREMSKRIDT MOD KYOTO-MÅLENE

(i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 280/2004/EF om en mekanisme til overvågning af emissioner af drivhusgasser i Fællesskabet og til gennemførelse af Kyoto-protokollen)

{SEC(2007)1576}

(forelagt af Kommissionen)

DA

DA

INDHOLDSFORTEGNELSE

1.	RESUMÉ.....	3
2.	DEN FAKTISKE UDVIKLING 1990-2005	5
2.1.	Tendenserne i drivhusgasemissionerne.....	5
2.2.	Emissioner pr. person og emissionsintensiteter for drivhusgasser i 2005	6
2.3.	Drivhusgasemissioner i 2005 sammenlignet med 2004.....	7
2.4.	Emissionstendenser inden for de vigtigste økonomiske sektorer	8
3.	FORVENTEDE FREMSKRIDT MED HENSYN TIL AT NÅ KYOTO-MÅLET..	10
3.1.	Medlemsstaternes fremskrivninger	10
3.1.1.	EU-27	10
3.1.2.	EU-15	10
3.1.3.	EU-12	11
3.1.4.	Kandidatlande	11
3.2.	Gennemførelse af det europæiske klimaændringsprogram (ECCP)	13
3.3.	Gennemførelse af EU's emissionshandelsordning	14
3.3.1.	Første handelsperiode (2005-2007).....	14
3.3.2.	Anden handelsperiode (2008-2012).....	14
3.3.3.	Driftsledernes anvendelse af fælles gennemførelser (JI) og mekanismen for bæredygtig udvikling (CDM).....	14
3.4.	Regeringernes forventede brug af Kyoto-mekanismerne	15
3.5.	Forventet brug af kulstofdræn	15

1. RESUMÉ

Som part i Kyoto-protokollen har Det Europæiske Fællesskab indvilget i at reducere sine drivhusgasemissioner med 8 % i forhold til niveauerne i basisåret i perioden 2008-2012¹. Ud fra de seneste 2005² foreliggende data ligger de samlede drivhusgasemissioner i EU-15 2 % lavere end i basisåret³, når der ikke medregnes arealanvendelse, ændringer i arealanvendelse og skovbrug. Drivhusgasemissionerne i EU-15 faldt i 2005 med 0,8 % sammenlignet med 2004, medens væksten i EU-15's økonomi var 1,6 %.

Fremskrivninger⁴ som illustreret i fig. 1 viser, at Fællesskabet vil nå Kyoto-målet, hvis medlemsstaterne indfører og så hurtigt som muligt gennemfører deres supplerende politiske tiltag og foranstaltninger (jf. tabel 1, 2 og 3 i bilaget). I denne henseende er der taget et betydeligt skridt med de nylige beslutninger om de nationale allokeringer under Den Europæiske Unions emissionshandelsordning for perioden 2008-2012, der vil give en anslået emissionsreduktion på 3,4 % for EU-15 og 2,6 % for EU-25⁵ sammenlignet med basisåret. De anslåede reduktioner er der hidtil ikke taget højde for i fremskrivningerne.

---

¹ I Rådets beslutning (2002/358/EF) om godkendelse på EF's vegne af Kyoto-protokollen er medlemsstaternes forskellige forpligtelser udtrykt som procentvise ændringer fra basisåret. I 2006 blev de respektive emissioner udtrykt som tons CO₂-ækvivalenter i Kommissionens beslutning 2006/944/EF. I forbindelse med Rådets beslutning 2002/358/EF er Rådet (miljøministrene) og Kommissionen i en fælles erklæring blevet enige om bl.a. at tage hensyn til forudsætningerne i Danmarks erklæring til Rådets konklusioner fra 16.-17. juni 1998 om basisårsemissionerne i 2006. Det blev i 2006 besluttet at udskyde en afgørelse herom, indtil Fællesskabets og medlemsstaternes første indberetning er blevet gennemgået i henhold til Kyoto-protokollen.

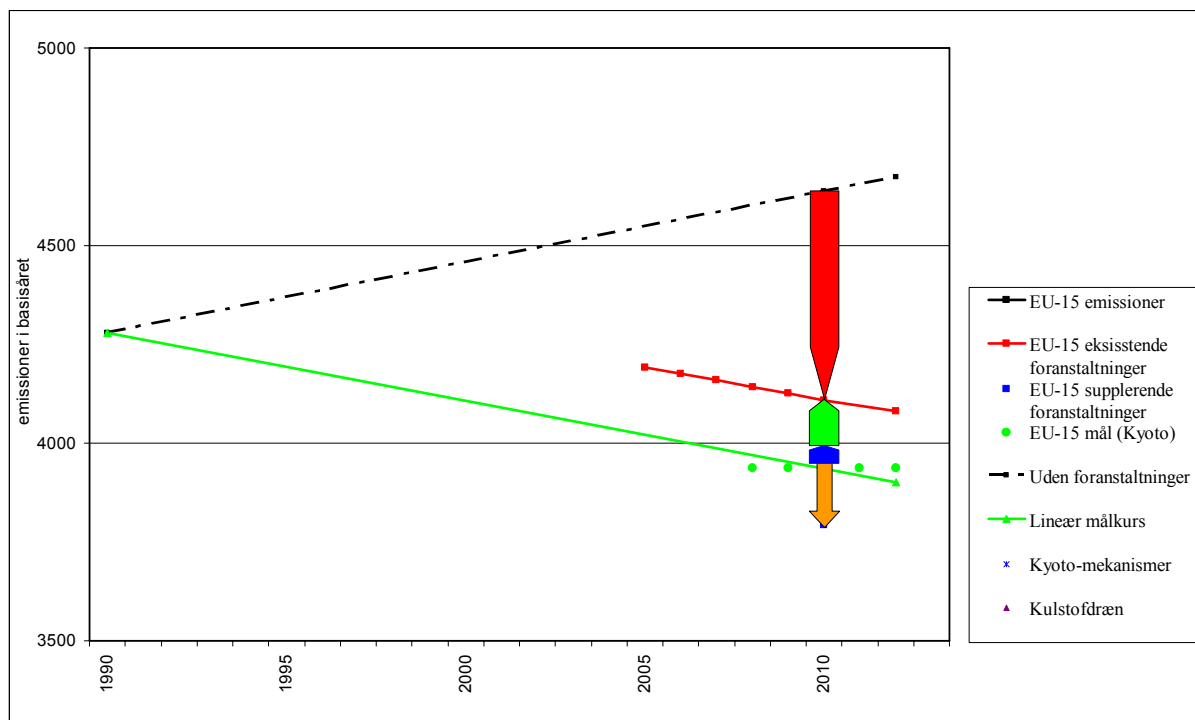
² I henhold til EU's beslutning om overvågningsmekanismen (beslutning 280/2004) har alle medlemsstater undtagen Malta fremsendt data for drivhusgasser for 2005. Alle indberettende medlemsstater meddelte alle eller næsten alle tabeller i det fælles rapporteringsformat (CRF) (dvs. over 90 %) for 1990-2005.

³ For EU-15 er basisåret for kuldioxid, metan og nitrogenoxid 1990; for de fluorholdige gasser har de 12 medlemsstater valgt 1995 som basisår, hvorimod Frankrig, Italien og Østrig har valgt 1990. Da EU-15 dataene er summen af medlemsstaternes data, er EU-15 basisårskøn for fluorholdige gasemissioner summen af 1995-emissioner for de 12 medlemsstater og 1990-emissioner for Frankrig, Italien og Østrig. EU-15 basisår-emissionerne omfatter ligeledes emissioner fra skovrydning i Nederlandene, Portugal og Det Forenede Kongerige.

⁴ Baseret på de data, som medlemsstaterne havde indberettet indtil den 31. maj.

⁵ På grund af Bulgariens og Rumæniens nylige tiltrædelse af EU er de indberettede emissioner for 2005 ikke blevet underlagt en uafhængig kontrol.

Figur 1: Faktiske og forventede emissioner for EU-15

I 2010 forventes tre medlemsstater af EU-15, nemlig Sverige, Tyskland og Det Forenede Kongerige, at kunne nå deres mål ved kun at bruge de nuværende nationale politikker og foranstaltninger. Herudover forventes 8 medlemsstater at nå deres mål, når der tages højde for virkningerne af Kyoto-mekanismerne, kulstofdræn og de supplerende nationale politikker og foranstaltninger, som allerede drøftes. Ifølge denne analyse ser det ud til, at Danmark, Italien og Spanien ikke er i stand til at nå deres Kyoto-mål. Det bør imidlertid bemærkes, at denne analyse ikke fuldt ud medtager de mulige virkninger af Kommissionens nylige beslutninger om de nationale allokeringer for 2008-2012 emissioner. Den omfatter desuden heller ikke virkningerne af de supplerende foranstaltninger, som de fleste af disse medlemsstater for nyligt har fastlagt eller er ved at fastlægge for at nå deres Kyoto-mål⁶⁷. Sådanne foranstaltninger skal imidlertid indføres hurtigt for at være effektive.

De samlede drivhusgasemissioner for EU-27 lå i 2005 11 % under basisårets niveauer uden at tage hensyn til emissioner og absorption fra arealanvendelse, ændret arealanvendelse og skovbrug, og 0,7 % lavere end 2004. Væksten i EU-27's økonomi var 1,8 % i 2005.

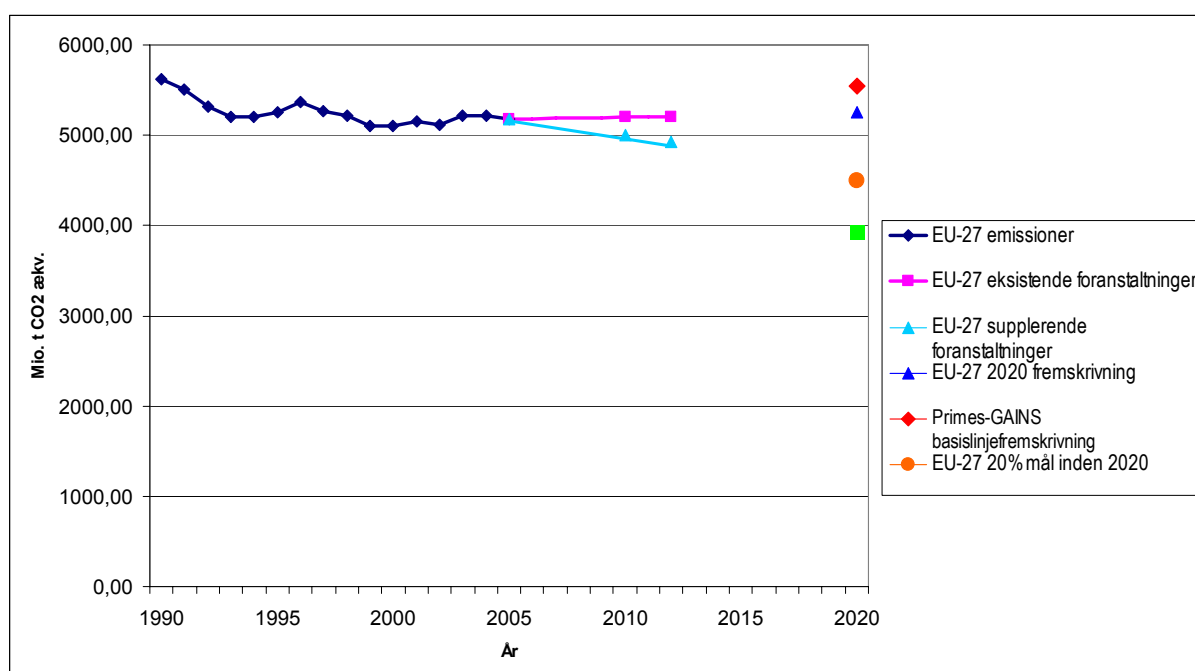
Selv om emissionerne i de fleste EU-12 medlemsstater forventes at stige mellem 2005 og 2010, forventes 9 af dem, der har et Kyoto-mål, men som ikke indgår i EU-15, at nå deres Kyoto-mål – eller endog at gøre det endnu bedre – ved kun at anvende deres allerede igangværende politikker og foranstaltninger. Slovenien regner med at overholde sine Kyoto-mål med de yderligere planlagte politikker og foranstaltninger, anvendelse af Kyoto-mekanismerne og kulstofdræn.

⁶ Danmark vil nå sit mål ved iværksættelse af nye nationale klimatiltag og ved statens indkøb af JI/CDM-tilgodehavender.

⁷ Spanien fastlagde i den anden nationale allokeringssplan en overensstemmelsesstrategi, der omfattede fastlæggelse af supplerende reduktionsforanstaltninger for at nå målet. En del af disse foranstaltninger indgår i en 'Plan for hasteforanstaltninger mod klimaændringer', der gennemføres i løbet af 2007.

I foråret 2007 vedtog Det Europæiske Råd EU's uafhængige forpligtelse til at reducere drivhusgasemissionerne med mindst 20 % inden 2020 sammenlignet med 1990-niveauerne, selv om der ikke blev indgået nogen international aftale herom. EU er beredt på at øge denne reduktion til 30 %, forudsat at der indgås en sådan aftale. Fig. 2 illustrerer den betydelige afstand mellem medlemsstaternes fremskrivninger for 2020 og EU's 2020-mål, hvilket forudsætter, at EU spores ind på en meget stejlere emissionsreduktionskurs efter 2012 sammenlignet med 1990-2012. Det understreger, at EU og medlemsstaterne så hurtigt som muligt skal indføre den nødvendige lovgivning for at gennemføre alle de nye politikker og foranstaltninger, der er fastlagt i klimaændrings- og energipakken. Kommissionen vil inden udgangen af 2007 fremsætte lovforslag, bl.a. om revisionen af EU-emissionshandelsordningen, mål for vedvarende energikilder, emissionsreducerende foranstaltninger for sektorer uden for EU-emissionshandelsordningen, rammebestemmelser for kulstofdræn og geologisk oplagring, CO₂ og biler.

Figur 2: Faktiske og forventede emissioner for EU-27

2. DEN FAKTISKE UDVIKLING 1990-2005

2.1. Tendenserne i drivhusgasemissionerne

Den overordnede tendens i drivhusgasemissionerne i EU er stærkt præget af de to største emissionslande Tyskland og Det Forenede Kongerige, som står for ca. en tredjedel af de samlede emissioner i EU-27. Disse to lande opnåede en samlet reduktion af drivhusgasemissionerne på 340 mio. t CO₂-ækv. sammenlignet med 1990.

Hovedårsagerne til den gunstige tendens i Tyskland er effektivitetsforbedringer i den tyske kraftvarmeproduktion og den økonomiske omstrukturering i de fem nye forbundslande efter den tyske genforening. Reduktionen i drivhusgasemissionerne i Det Forenede Kongerige var primært et resultat af energimarkedernes liberalisering og det efterfølgende skift fra olie og kul til gas i kraftproduktionen, og N₂O-emissionsreduktionsforanstaltninger i fremstillingen af adipinsyre.

Italien og Frankrig er tredje- og fjerdestørste emittenter med en andel hver på 11 %. Italiens drivhusgasemissioner lå ca. 12 % over 1990-niveauerne i 2005. Italiens emissioner er steget siden 1990, først og fremmest på grund af vejtransport, kraftvarmeproduktion og raffinering af olieprodukter. Frankrigs emissioner lå 2 % under 1990-niveauerne i 2005. Frankrig har opnået store reduktioner i N₂O-emissionerne fra fremstilling af adipinsyre, men CO₂-emissionerne fra transportsektoren steg væsentligt mellem 1990 og 2005.

Spanien og Polen er henholdsvis femte og sjette største emittenter af EU-27, idet de henholdsvis står for ca. 9 % og 8 % af EU-27's samlede drivhusgasemissioner. Spanien forøgede sine emissioner med 53 % mellem 1990 og 2005. Det skyldtes hovedsageligt øgede emissioner fra vejtransport, kraftvarmeproduktion og fremstillingsindustrier drevet af en betydelig befolkningstilvækst og den økonomiske udvikling. Polen reducerede sine drivhusgasemissioner med 18 % mellem 1990 og 2005 (med 32 % siden basisåret, som er 1988 for Polens vedkommende). De vigtigste faktorer, som har bidraget til reduktionen af Polens emissioner, og mange andre østeuropæiske medlemsstater, er nedgangen i den energiintensive tunge industri og den overordnede omstrukturering af økonomien i slutningen af 1980'erne og begyndelsen af 1990'erne. En bemærkelsesværdig undtagelse er transportsektoren (navnlig vejtransport), hvor emissionerne steg.

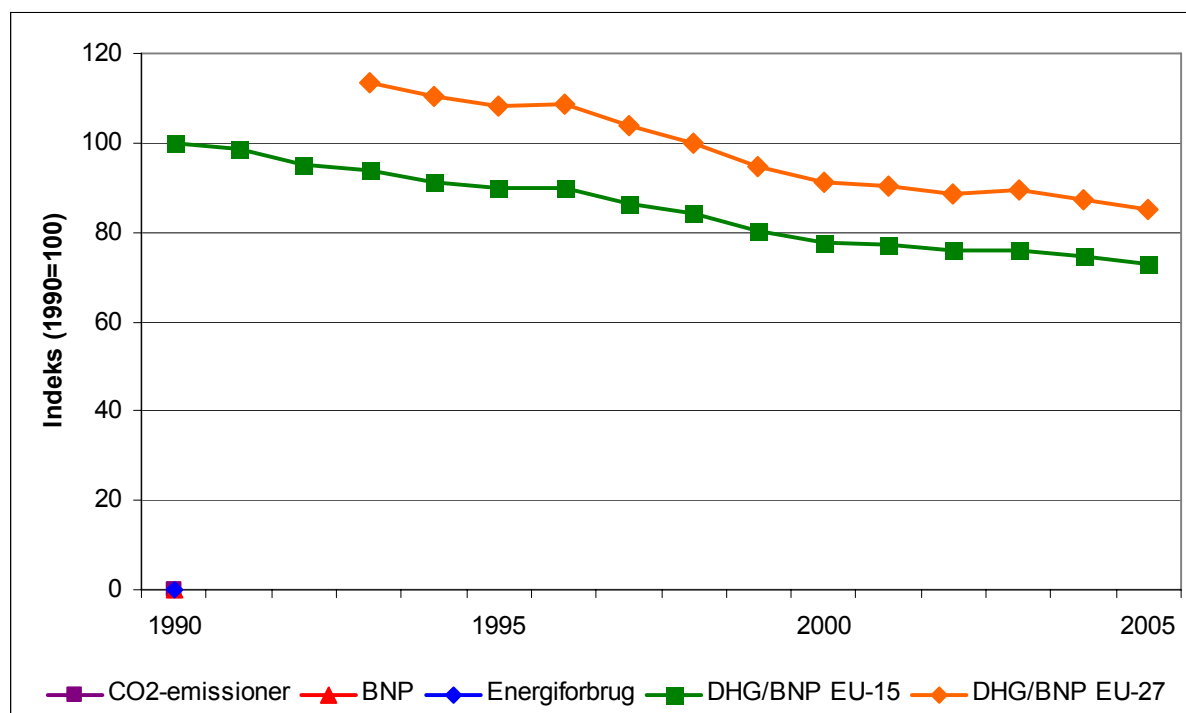
I 2005 havde 11 medlemsstater drivhusgasemissioner, der lå over niveauerne i basisåret, medens de resterende 14 medlemsstater havde emissioner under niveauerne i basisåret. Ændringerne i drivhusgasemissionerne fra henholdsvis basisåret og 1990 i forhold til 2005 ligger mellem -58 % (Letland) og +64 % (Cypern).

2.2. Emissioner pr. person og emissionsintensiteter for drivhusgasser i 2005

Emissionerne pr. person i EU-27 faldt med 11,7 % (1,4 t pr. person) mellem 1990 og 2005, hovedsageligt på grund af et kraftigt fald i begyndelsen af 1990'erne (jf. fig. 1 i bilaget). Emissionerne pr. person i EU-27 ændrede sig ikke i perioden 2000-2005, men der var et lille fald på 1,2 % i EU-15, hvorimod der i EU-12 var en stigning på 3,4 % i emissionerne pr. person. Drivhusgasemissionerne pr. person konvergerer, men de er betydeligt forskellige. Der er forskelsfaktor på 3 mellem medlemsstaterne med de laveste emissioner pr. person (Letland, Litauen, Portugal og Sverige) og dem med de højeste emissioner pr. person (Luxembourg og Estland).

Hvad angår drivhusgasemissionsintensiteten, der afspejler mængden af drivhusgasemissioner, der er udledt pr. BNP-enhed, viser fig. 3 afkoblingen af emissionerne fra den økonomiske vækst, der blev konstateret i EU-27, navnlig fra 1998 og frem. Det skyldes hovedsagelig økonomisk vækst i de østeuropæiske medlemsstater i slutningen af 1990'erne. I EU-27 faldt drivhusgasemissionsintensiteten mellem 1990-2005 med ca. 32 %. De individuelle drivhusgasemissionsintensiteter i medlemsstaternes økonomier kan imidlertid variere temmelig meget og er ret høj i nogle af dem. I alle nye medlemsstater, undtagen Letland, er den absolutte drivhusgasemissionsintensitet i 2005 højere end gennemsnittet for EU-27.

Figur 3: Drivhusgasemissionsintensitet for EU-15 og EU-27, BNP, energiforbruget og CO₂-emissionerne for EU-15

2.3. Drivhusgasemissioner i 2005 sammenlignet med 2004

Sammenlignet med 2004 faldt drivhusgasemissionerne i EU-15 med 0,8 % eller 35,2 mio. t CO₂-ækvivalenter i 2005, og EU-27's emissioner faldt med 0,7 % eller 37,9 mio. t.

Tyskland, Finland, Nederlandene og Rumænien bidrog mest til 2005-faldet i absolutte tal. Tyskland reducerede emissionerne med 2,3 % eller 23,5 mio. t CO₂-ækvivalenter, Finland med 14,6 % (11,9 mio. t), Nederlandene med 2,9 % (6,3 mio. t) og Rumænien med 4 % (6,4 mio. t). Belgien, Danmark, Estland, Frankrig, Luxembourg, Slovakiet, Sverige, Tjekkiet og UK registrerede også fald.

Det samlede fald i 2005 i EU-15 emissioner skyldes hovedsagelig lavere CO₂-emissioner fra den offentlige kraftvarmeproduktion, husholdningerne og servicesektoren samt vejtransport. CO₂-emissionerne fra den offentlige kraftvarmeproduktion faldt med 0,9 %, hovedsagelig på grund af mindre kulanvendelse. CO₂-emissionerne fra husholdninger og servicesektoren faldt med 1,7 % med betydelige fald i Tyskland, Det Forenede Kongerige og Nederlandene. I Tyskland og Nederlandene skyldtes det måske en mildere vinter end sædvanlig. Som i tidligere år opnåede Tyskland også betydelige reduktioner i methanemissionerne fra affaldssektoren gennem innovative politiske tiltag og foranstaltninger. Bemærkelsesværdigt faldt CO₂-emissionerne fra vejtransport med 0,8 % i EU-15, hovedsagelig på grund af det væsentlige fald i Tyskland.

Blandt EU-15 medlemsstater registrerede Spanien den største emissionsstigning i absolutte tal i 2005 med en forøgelse på 3,6 % eller 15,4 mio. t CO₂-ækvivalenter. Dette skyldtes hovedsagelig en 17 % stigning i kraftproduktionen i kraftværker med fossilt brændsel sammen med et fald på 33 % i kraftproduktion fra vandkraftanlæg på grund af lavere vandstand i floderne.

Blandt EU-12 medlemsstater registrerede Polen den største emissionsstigning i absolutte tal med en forøgelse på 0,6 % eller 2,3 mio. t CO₂-ækvivalenter. Dette skyldtes hovedsagelig en stigning på 1 % i de flygtige CH₄-emissioner fra energi og stigninger i CH₄- og N₂O-emissionerne fra landbruget på henholdsvis 5 % og 4,5 %. Bulgarien, Grækenland, Irland, Italien, Letland, Litauen, Malta, Portugal, Slovenien og Østrig oplevede ligeledes emissionsforøgelser i 2005.

2.4. Emissionstendenser inden for de vigtigste økonomiske sektorer

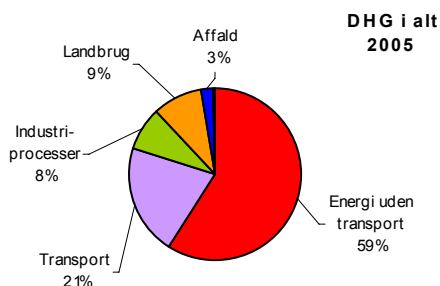
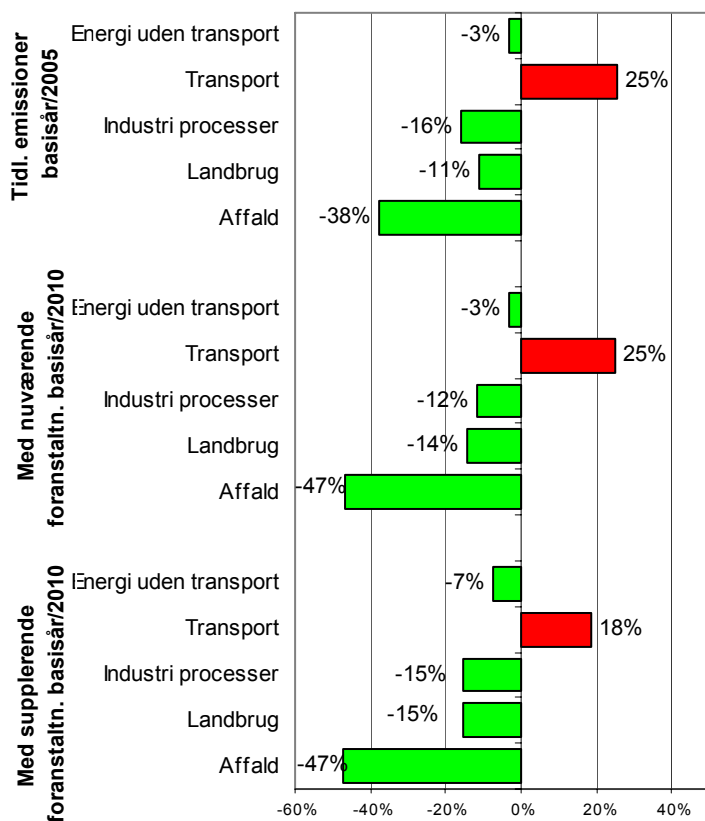
Som det tydeligt fremgår af fig. 4, tegnede energi sig i 2005 for 80 % af de samlede EU-15 emissioner, dvs. 3 % stigning i forhold til basisåret. Energisektoren omfatter også transport, der er ansvarlig for 26 % af denne sektors emissioner. Landbruget tegner sig for 9 % af de samlede drivhusgasemissioner, industriprocesser for 8 % og affald 3 %.

Mellem 1990 og 2005 stod vejtransport for den største stigning i CO₂-emissionerne i absolutte tal af alle energirelaterede emissioner, medens CO₂-emissionerne fra fremstillingsindustriene faldt væsentligt. Stigningen i energisektoren blev opvejet af fald i alle andre kategorier af kilder (jf. også bilaget til arbejdsdokumentet). Sammenlignet med 1990 ser det kort således ud:

- industriprocessernes emissioner faldt med 16 % på grund af lavere salpetersyreproduktion, færre emissioner fra jern- og stålsektoren og ændrede fremstillingsprocesser
- landbrugets emissioner faldt med 11 % på grund af mindre kvægbestande og faldende brug af kunstgødning og dyregødning
- emissioner fra affald faldt med 38 % på grund af lavere CH₄-emissioner fra kontrollerede affaldsdeponier.

Figur 4: Ændring i EU-15 drivhusgasemissioner pr. sektor og sektorenes andel for EU-27 i 2005

Kilde: EEA

3. FORVENTEDE FREMSKRIDT MED HENSYN TIL AT NÅ KYOTO-MÅLET⁸

3.1. Medlemsstaternes fremskrivninger

3.1.1. EU-27

I 2010 forventes de samlede drivhusgasemissioner for EU-27 at ligge 10,7 % under niveauerne i basisåret (jf. tabel 2 og 3 i bilaget). Denne fremskrivning bygger på medlemsstaternes egne skøn, som tager hensyn til alle nuværende nationale politikker og foranstaltninger. Det forventede fald er 13,2 %, når virkningen af Kyoto-mekanismerne og kulstofdrænen regnes med, og det kunne nå 16,7 %, hvis medlemsstaternes supplerende politikker og foranstaltninger, der i øjeblikket drøftes, gennemføres i tide og giver de anslåede resultater.

3.1.2. EU-15

De aggregerede fremskrivninger, som bygger på nuværende nationale politikker og foranstaltninger, viser, at drivhusgasemissionerne for EU-15 i 2010 kun vil være 4 % under niveauerne i basisåret. Hvis

- regeringernes brug af Kyoto-mekanismerne, der forventes at give en yderligere emissionsreduktion på 2,5 %, og
- den fuldstændige fjernelse (39,1 mio. t CO₂ ækvivalenter pr. år) af aktiviteter i artikel 3, stk. 3 og 4, i EU-15 svarende til 0,9 % reduktion,

medregnes, forventes EU-15 at mindske sine emissioner med 7,4 %. For at EU-15 kan nå Kyoto-målet, er det absolut nødvendigt, at de supplerende foranstaltninger planlagt både på fællesskabsplan og på medlemsstatsplan gennemføres så hurtigt som muligt. Hvis disse foranstaltninger giver de forventede resultater, kunne den beregnede samlede reduktion af drivhusgasemissioner være på op til 11,4 % i forhold til niveauerne i basisåret, hvilket ville betyde, at EU ville gøre det endnu bedre end Kyoto-målet.

Det anslås desuden, at de nylige nationale allokeringsplansbeslutninger om allokeringer i den anden handelsperiode af EU-emissionshandelsordningen anslået ville bidrage med 3,4 % af EU-15's Kyoto-mål, der hidtil endnu ikke fuldstændigt er medtaget i medlemsstaternes fremskrivninger.

---

⁸ Denne vurdering indeholder oplysninger for de 27 EU-medlemsstater, men er mest detaljeret for EU-15. Der forelå ajourførte prognoser fra 18 medlemsstater. Oplysninger om brugen af fleksible mekanismer under Kyoto-protokollen forelå for 20 medlemsstater. Aktiviteterne i artikel 3, stk. 3 og 4, i Kyoto-protokollen, dvs. arealanvendelse, ændringer i arealanvendelse og skovbrug (kulstofdræn) er medtaget på grundlag af indberetninger fra 14 medlemsstater.

3.1.3. EU-12

De aggregerede emissioner fra de andre 12 medlemsstater forventes at stige efter 2005, men vil stadig ligge 29 % under deres basisårsniveau inden 2010. Med supplerende foranstaltninger forventes emissionerne imidlertid at blive yderligere reduceret med 2 %. Slovenien er den eneste EU-12 medlemsstat, der har til hensigt at investere i Kyoto-mekanismer og medtage kulstofdræn.

3.1.4. Kandidatlande

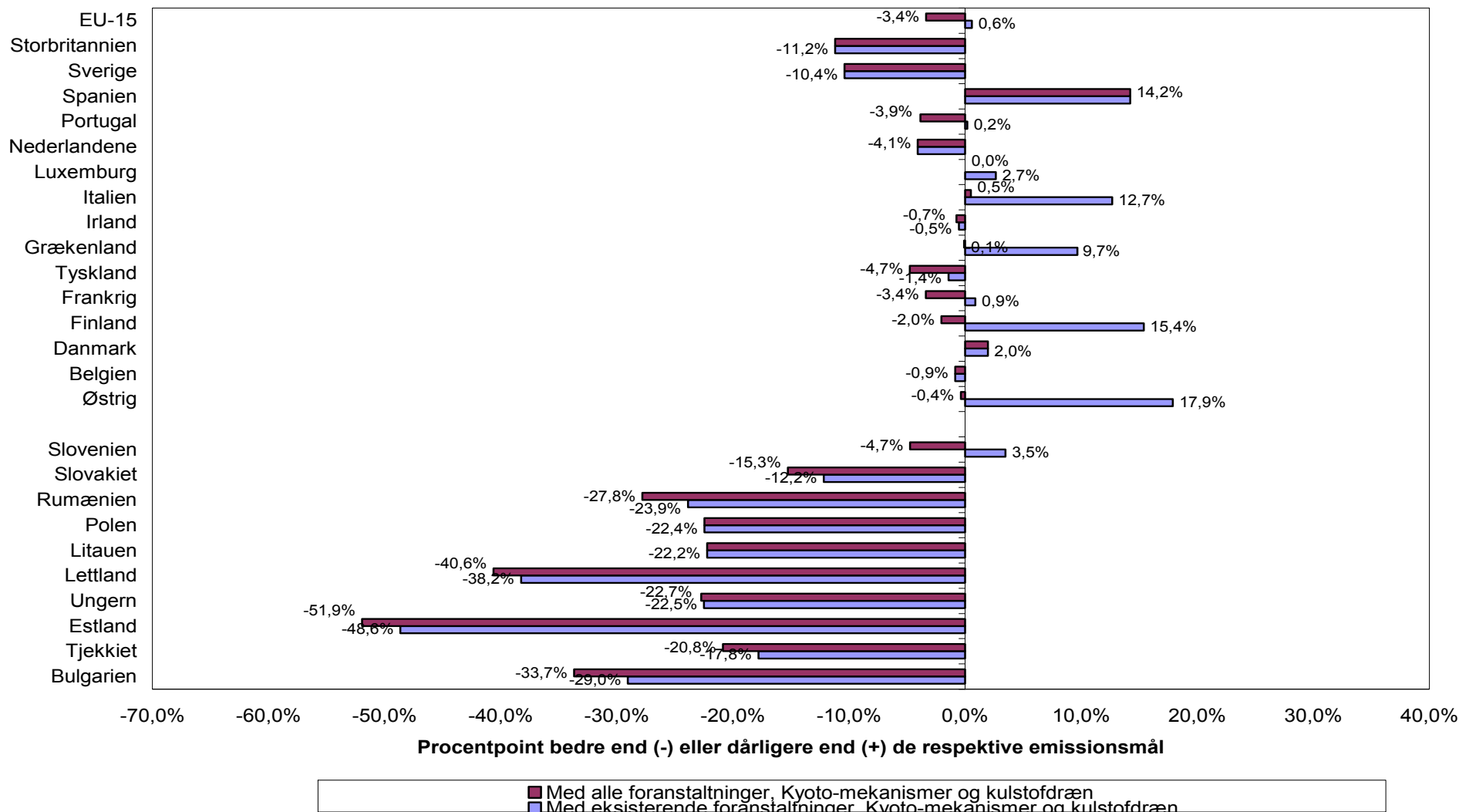
Kroatien var i 2005 på sporet til at imødekomme dets Kyoto-mål. Fremskrivningerne peger imidlertid på, at Kroatien måske ikke vil kunne nå målet ved kun at anvende indenlandske foranstaltninger. Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien ratificerede Kyoto-protokollen i 2005, men som 'ikke-bilag I-part' har det ingen reduktionsforpligtelser. Tyrkiet er bilag I-part i De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer, men har ingen reduktionsforpligtelser i henhold til bilag B til Kyoto-protokollen. Tyrkiet har endnu ikke ratificeret Kyoto-protokollen.

Mellem 1990 og 2005 steg drivhusgasemissionerne⁹ pr. person i både Tyrkiet og Kroatien. I Tyrkiet ligger emissionsmængden imidlertid på 4,4 t pr. person pr. år, og det er mindre end halvdelen af emissionsmængden pr. person i EU-27. I begge lande er emissionsniveauet faldet i forhold til BNP, hvad der indikerer en afkobling af den økonomiske vækst fra ressourceforbruget.

---

⁹ Der foreligger i øjeblikket ingen oplysninger om drivhusgasemissioner i 2005 for Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien. Som 'ikke-bilag I-part' uden mål i henhold til Kyoto-protokollen skal landet ikke indgive sådanne årlige oplysninger.

Figur 5: Relativ afstand mellem emissionsfremskrivningerne for 2010 og de respektive 2010-mål ud fra ‘nuværende’ og ‘supplerende’ nationale politikker og foranstaltninger, inkl. Kyoto-mekanismer og kulstofdræn
 (Et minustegn (-) angiver bedre resultater end Kyoto-målet, medens et plustegn (+) angiver manglende resultater)

3.2. Gennemførelse af det europæiske klimaændringsprogram (ECCP)

I juni 2001 udpegede det europæiske klimaændringsprogram (ECCP) en række EU-dækkende fælles og samordnede politikker og foranstaltninger (tabel 4 i bilaget). Med nogle få undtagelser er disse politikker og foranstaltninger under ECCP I nu gennemført.

En evaluering af politikker og foranstaltninger i EU-27 viste, at EU's emissionshandelsordning, herunder anvendelse af projektbaserede mekanismer, i væsentlig grad vil bidrage til at nå Kyoto-forpligtelserne. Andre fælles og samordnede politikker og foranstaltninger, der både er vidtrækkende og forventes at give betydelige resultater med hensyn til drivhusgasemissionsbesparelser, er direktivet om kraftproduktion på grundlag af vedvarende energikilder, direktiverne om bygningers energimæssige ydeevne, biobrændstofdirektivet, fremme af kraft/varme-produktion og energibeskatning.

Foruden disse væsentlige politikker og foranstaltninger er andre fælles og samordnede politikker og foranstaltninger, der forventes at give betydelige reduktioner i EU, direktivet om integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening (IPCC), energieffektivitetskrav til nye varmtvandskedler, forordningen om F-gasser, direktivet om HFC-emissioner fra køle- og luftkonditioneringsanlæg i motorkøretøjer samt direktivet om deponering af affald. De fælles og samordnede politikker og foranstaltninger, der er særlig vigtige for EU-12, omfatter direktiverne om affald, store forbrændingsanlæg og den fælles landbrugspolitik direkte støtteordninger.

Samlet set anslås de vigtigste politikker, som nævnt ovenfor, til at tegne sig for op til 89 % af de samlede besparelser, der kan henføres til de fælles og samordnede politikker og foranstaltninger i EU-27.

ECCP II blev lanceret i oktober 2005 med en interesseparts-konference i Bruxelles. ECCP II blev fokuseret på ECCP I-resultatanalysen og på udforskning af nye indsatsområder, såsom tilpasning, luftfart, CO₂ og biler, kulstofdræn og -oplagring samt EU's emissionshandelsordning. ECCP II-arbejdsgrupperne holdt møder i 2006 og 2007. Som resultat heraf har Kommissionen foreslået adskillige foranstaltninger:

- Luftfart: lovgivningsforslag om integrering af luftfart i EU's emissionshandelsordning (december 2006)
- Direktivet om brændstofkvalitet: lovgivningsforslag (januar 2007)
- CO₂ og biler: meddelelse (februar 2007) og lovgivningsforslag (udgangen af 2007 – begyndelsen af 2008)
- Virkninger og tilpasning: grønbogen om tilpasning (juni 2007)
- kulstofdræn og underjordisk oplagring af kulstof: lovgivningsforslag om kulstofdræn og underjordisk oplagring (udgangen af 2007)
- Revision af EU's emissionshandelsordning: lovgivningsforslag (udgangen af 2007)

De tre første forslag kunne, hvis de vedtages i tide, stadig bidrage til at nå EU's Kyoto-mål.

Foruden de foranstaltninger, der skal gennemføres i forbindelse med EU's emissionshandelsordning, vil Kommissionen lægge særlig vægt på reduktion af drivhusgasemissioner fra skibsfart i forbindelse med den nyligt foreslåede havpolitik¹⁰.

3.3. Gennemførelse af EU's emissionshandelsordning

2005 er det første år med kontrollerede CO₂-emissionsdata fra anlæg, der omfattes af EU's emissionshandelsordning. I 2005 dækkede EU's emissionshandelsordning omkring 50 % af de samlede EU-25 emissioner og ca. 40 % af alle EU-25 drivhusgasemissioner svarende til omkring 2 000 mio. t.

Mangel på uafhængigt kontrollerede emissionsdata for årene inden indførelsen af EU's emissionshandelsordning gør det vanskeligt at måle ordningens fulde virkninger på emissionerne. Tidlig akademisk forskning peger imidlertid på, at emissionerne kunne være mindsket i 2005 sammenlignet med deres niveau før indførelsen af EU's emissionshandelsordning.

3.3.1. Første handelsperiode (2005-2007)

Tabel 5 i bilaget giver et overblik over de omfattede sektorer og anlæg i den første handelsperiode baseret på kontrollerede emissionsindberetninger for 2005 og 2006. Gennemsnitligt har 10 800 anlæg deltaget i handelsordningens første to år; de har sammenlagt udsendt omkring 2 020 mio. t CO₂/år. Disse anlæg modtog emissionskvoter for omkring 2 080 mio. t CO₂/år. To tredjedele af alle anlæg er klassificeret som forbrændingsanlæg og er ansvarlige for 72 % af de samlede emissioner. I fem medlemsstater (Irland, Italien, Spanien, UK og Østrig) var de kontrollerede emissioner højere end kvoterne (tabel 6 i bilaget).

3.3.2. Anden handelsperiode (2008-2012)

Vurderingsforløbet for den anden handelsperiode startede i 2006. Bulgarien og Rumænien, der tiltrådte EU den 1. januar 2007, skulle udarbejde nationale allokeringssplaner for 2007. Efter vurderingen af alle nationale allokeringssplaner blev loftet for EU-25 gennemsnitligt reduceret med 7 % sammenlignet med de kontrollerede emissioner i 2005/2006 (jf. tabel 6 i bilaget). Prisen på 2008-kvoter ligger stadig mellem 12 og 25 EUR, hvor den har ligget siden starten på vurderingen af de nationale allokeringssplaner for anden periode i juli 2006.

3.3.3. Driftsledernes anvendelse af fælles gennemførelser (JI) og mekanismen for bæredygtig udvikling (CDM)

Som led i de nye nationale allokeringssplaner fastlægger hver medlemsstat en grænse for højest mulige anvendelse af projektbaserede tilgodehavender (JI og CDM). I alt må omkring 278 mio. CER eller ERU anvendes om året af deltagende anlæg fra de 27 medlemsstater i den anden handelsperiode. Det svarer til ca. 13,4 % af det godkendte loft.

---

¹⁰ KOM(2007) 575 endelig.

3.4. Regeringernes forventede brug af Kyoto-mekanismerne

Tyve medlemsstater indgav oplysninger om deres forventede brug af Kyoto-mekanismerne i 2007 ved hjælp af et spørgeskema i henhold til EU's beslutning om overvågningsmekanismen. For de resterende 7 medlemsstater (Grækenland, Italien, Letland, Luxembourg, Polen, Tyskland og Ungarn) blev Kyoto-mekanismerne anvendt i de nye nationale allokeringsplaner i henhold til EU's emissionshandelsordningsdirektiv (2003/87/EF) (jf. tabel 7 i bilaget).

10 af EU-15 medlemsstaterne og Slovenien har besluttet at anvende Kyoto-mekanismerne for at nå deres Kyoto-mål. De 10 EU-15 medlemsstater ville tilsammen anskaffe sig 107,5 mio. t CO₂-ækvivalenter pr. år i den første reduktionsperiode under Kyoto-protokollen. Dette udgør ca. 2,5 % til EU-15's Kyoto-mål på -8 %. I Slovenien afhænger det nøjagtige antal enheder, der skal købes, af den faktiske udvikling i drivhusgasemissionerne, navnlig i transportsektoren.

Disse 10 medlemsstater har tilsammen besluttet at investere omkring 2 900 mio. EUR til køb af enheder gennem JI, CDM eller international emissionshandel. Østrig, Luxembourg, Nederlandene, Portugal og Spanien har afsat de største budgetter med henholdsvis 319 mio. EUR, 300 mio. EUR, 693 mio. EUR, 354 mio. EUR og 310 mio. EUR til den femårige reduktionsperiode.

Sverige har truffet de nødvendige foranstaltninger til at kunne anvende Kyoto-mekanismerne, hvis det skulle blive nødvendigt, men har i øjeblikket ingen planer om at gøre det. Den tyske regering besluttede at støtte prototypefonde til oprettelse af et kulstofmarked.

3.5. Forventet brug af kulstofdræn

Foruden de politikker og foranstaltninger, der direkte er rettet mod kilder til drivhusgasemissioner, kan medlemsstaterne gøre brug af kulstofdræn (jf. tabel 8 i bilaget). Oplysningerne fra EU-15 medlemsstaterne peger på, at det samlede nettodræn i reduktionsperioden fra nyplantning og genplantning af skov i henhold til artikel 3, stk. 3, i Kyoto-protokollen vil blive på omkring 13,5 mio. t CO₂ pr. år. Desuden forventes anvendelsen af aktiviteter under artikel 3, stk. 4, som anslået af medlemsstaterne, at bidrage med 17,6 mio. t CO₂ pr. år i reduktionsperioden i EU-15. Disse tal tager hensyn til den højeste kvote for skovforvaltning, men omfatter ikke dræn i henhold til artikel 3, stk. 3 og 4, fra Spanien (der kun indgav et samlet skøn for det samlede kulstofdræn) og fra andre medlemsstater (f.eks. Frankrig, Tyskland og Grækenland), der valgte skovforvaltningstiltag, men de har hidtil ikke indgivet noget skøn over det forventede dræn. Sammen med det spanske aggregat forventes alle tiltag under artikel 3, stk. 3 og 4, i EU-15 medlemsstater at mindske emissionerne med 39,1 mio. t CO₂ pr. år i reduktionsperioden svarende til 11 % af EU-15 reduktionsforpligtelsen på 342 mio. t CO₂ pr. år i reduktionsperioden sammenlignet med basisårets emissioner. Slovenien forventer en yderligere reduktion på 1,7 mio. t CO₂ pr. år i reduktionsperioden.